

Pro region

S nadací za prací

Pro Evropu

Srdcovka

Nadace OKD č. 59/ Červen 2015

Najdete nás na Facebooku

EDITORIAL

Vážení přátelé,

za poslední dva roky se v Nadaci OKD řada věcí změnila. Rozhodli jsme se plně soustředit na region, odkud pocházejí zaměstnanci našich dárců. Objem rozdělovaných prostředků jsme stabilizovali na úrovni zhruba deseti milionů korun ročně. A pustili jsme se do zcela nového projektu S nadací za prací, který úspěšně pomáhá lidem odcházejícím z OKD najít nové zaměstnání, a tvoří tak zásadní pilíř zastřešujícího programu Nová šichta.

Zásadní výhodou Nadace OKD je skutečnost, že si v dobrých časech, kdy náš hlavní dárcé OKD díky vysokým cenám uhlí prosperoval, našetřila dostatek prostředků na časy horší, kterými černouhelný průmysl v současnosti prochází.

S naspořenými prostředky však musíme nakládat co nejlépe. A musíme nezbytně pokračovat v debatě, kde má v dalších letech figurovat Nadace OKD. Kde je její role nezastupitelná, kam by měla nově vstoupit, a kde naopak být nemusí, protože zde úspěšně působí jiné neziskové organizace nebo se dostatečně stará veřejný sektor.

Máme i nadále podporovat financování žádostí o podporu z EU fondů? Jak zásadní je naše role v podpoře hendikepovaných? Neměli bychom se více zaměřovat na děti, protože je to právě mladá generace, která bude určovat další vývoj na Karvinsku, Frýdecko-Místecku a Ostravsku? Jaký neziskový sektor dnes náš region potřebuje a kam by se měl ubírat v dalších letech?

O těchto a dalších tématech intenzivně diskutujeme jak v rámci správní rady, tak s úzkým výkonným týmem Nadace OKD. Jsou však natolik zásadní, že jsem přesvědčený, že si zaslouží širší debatu. Nejpozději po prázdninách bych proto chtěl přijít s platformou, která by nám umožnila alespoň na některé z těchto otázek odpovědět, a dát tak Nadaci OKD koridor, v kterém by se měla v příštích letech pohybovat.

Jsem přesvědčený, že je toho stále mnoho, co pro náš region můžeme udělat.

Bud'te dobří.

Petr Jonák
předseda správní rady nadace

ROZHOVOR S OSOBNOSTÍ MĚSÍCE

Ing. Tereza Kawuloková pracuje od ukončení studia na Vysoké škole báňské-Technické univerzitě v Ostravě ve spolku TRIANON. I přes svůj zdravotní hendikep si nezoufá „proč zrovna já?“ a dokáže se radovat ze života. Pro Bulletin Nadace OKD s ní na dálku udělala rozhovor Zuzka Macháčková.

Jakou vysokou školu jste vystudovala?

Vystudovala jsem VŠB- TU v Ostravě, obor Účetnictví a daně.

Co pro vás bylo jako neslyšící ve škole nejtěžší, a co naopak nejsnadnější?

Hluchota odděluje od lidí, slepota od věcí. Navíc hluchota sice není patrná na první pohled, což možná někteří považují za výhodu, ale tím je pro nás situace ve skutečnosti těžší, protože dochází ke zlehčování sluchového postižení.

Když jsem měla ve škole výjimečně opravdu hodně dobrý den, rozuměla jsem až polovině informací z přednášek. Běžná praxe ale byla, že jsem pochytila 10 20 % informací a zbytek jsem doháněla studiem skript. Když to mám říct bez obalu, na většině přednášek jsem vlastně seděla zbytečně, a pak jsem se unavená a otrávená doma nad skripty snažila dohnat obrovský informační deficit, abych se alespoň částečně vyrovnala ostatním „zdravým“ studentům. To pro mě bylo nejtěžší. Nemohu říct, že by pro mě bylo něco snadné. Mohu jen říct, že mi nejlépe šly cizí jazyky. Hodně mi pomohla organizace Slunečnice při VŠB- TUO, která pomáhá studentům se zdravotním postižením.

Jak dlouho jste po ukončení studia hledala práci? A jak vám vycházelo vstříc okolí? Kdo vám v životě nejvíce pomohl?

Připadá mi, že práce si spíš našla mě. Po ukončení studia jsem si dala na dva měsíce pohov, pak jsem napsala mail do Trianonu s prosbou o pomoc při hledání zaměstnání. Ani jsem nečekala, že mě zde přijmou do pracovního poměru, ale stalo se tak. A jsem za to ráda, dobře vycházím se svými nadřízenými a kolegy.

Naštěstí jsem se nesetkala v okolí s nikým, kdo by se ke mně stavěl vyloženě odmítavě kvůli zdravotnímu handicapu. Okolí se mi v naprosté většině případů snažilo vyjít vstříc a za to jsem samozřejmě vděčná. Na nějaké drobné posměšky bych si možná vzpomněla, ale z toho jsem si velkou hlavu nikdy nedělala. Pouštěla jsem je druhým uchem ven. Lidé se někdy paradoxně posmívají z nevědomosti, jak se správně chovat k lidem s postižením. Nejvíce mi v životě pomohla moje mamka a vůbec moje rodina. V prvním roce života mi byla diagnostikována praktická hluchota a lékaři doporučili mamce moje umístění do ústavu s odůvodněním, že s tak těžkým postižením nebudu schopna se dorozumět. Mamka na jejich doporučení nikdy nedala a rozhodla se, že se jednou budu schopna začlenit do společnosti. To se jí myslím celkem povedlo po dlouhé a nelehké cestě, vždyť mi obětovala podstatnou část svého života. Nikdy mě nenaučila znakový jazyk z obav, že bych jej preferovala jako hlavní prostředek dorozumívání. Byla jsem tak „nucena“ učit se mluvit, nechtěla jsem být úplně izolována od lidí. Odmalička mi mamka četla pohádky, učila mě v předškolním věku psát, chodily jsme spolu k logopedům, neustále opravovala mou výslovnost, vysvětlovala mi významy různých slov, které mi kvůli sluchovému handicapu často unikaly. Párkrát mi ale řekla, že je to i mou zásluhou, protože jsem byla akční dítko. Zkoušela jsem sama psát, kreslit, číst, prosila jsem ji, ať mi opraví to nebo ono. Snad jsem mamce už tak náročnou péči aspoň trošku usnadňovala. Bez ní bych určitě nebyla tam, kde jsem teď. Za to jí patří velký DÍK.

Jak se vám líbí práce v Trianonu, co konkrétně máte na starost?

V Trianonu pracuji jako vedoucí sociální sekce a administrativní pracovnice. Vedu evidenci materiálů, spolupracuji s úřadem práce, zpracovávám žádosti v rámci dotačních výzev, pracuji na různých projektech, zpracovávám měsíční docházku a výkazy práce, podílím se na organizaci různých akcí, například mezinárodní studentské konference či mezinárodní konference BEZ BARIÉR BEZ HRANIC. Práce v Trianonu se mi líbí, ale jako každý samozřejmě mívám dny, kdy bych nejradši hodila nohy na stůl a usrkávala třeba mojito.

Co byste si ještě chtěla ve svém profesním životě vyzkoušet?

Nad touto otázkou jsem přemýšlela a zjistila jsem, že zkrátka nevím. V průběhu studentských let jsem si vždy dávala cíle – až vyjdu ZŠ, půjdu na gympl, až vystuduji gympl, půjdu na VŠ. Po ukončení VŠ jsem zjistila, že nevím, co vlastně chci v životě dál dělat. To za mě v krátké době rozhodl Trianon. Možná lidem nerozumím, ale o to víc vnímám jejich pocity. Mnozí z nás stále čekají na vhodnou příležitost, až se něco stane, ale tím vlastně nežijí tady a teď, zaměřují svou pozornost na vysněnou budoucnost, která se někdy ani nestane skutečností. Proto neplánuji a je mi celkem jedno, čím budu, hlavně když budu mít kolem sebe lidi dobré vůle. Pro mě je nejdůležitější žít teď a radovat se z maličkostí, prostě být v životě šťastná.

Máte nějakou radu, jak bojovat s nepřízní osudu, co u vás nejlépe funguje, když se právě nedaří?

Nikdy jsem nebojovala s nepřízní osudu kvůli zdravotnímu handicapu, alespoň jsem to takto nevnímala. Protože jsem se s tím narodila, brala jsem to jako hotovou věc a neřkala jsem si: „Proč zrovna já?“

Když se právě nedaří a já to neovlivním, nezbyvá mi, než se s tím prostě smířit a pokud možno z dané situace vytěžit to dobré. Někdy až zpětně zjistíme, že špatná období pro nás byla i něčím přínosná.

Pokud se dostanu do průšvihů vlastní vinou, klidně si chvíli smutním a zlobím se, všechno má svůj čas. Hlavně se snažím poučit se z chyby, neopakovat ji a vyřešit si danou záležitost v sobě, abych mohla jít dál. Chyby nejsou špatné, když se z nich dokážeme poučit.

POZVÁNKY

VYZKOUŠEJTE SI BLACK TENT NA FESTIVALU ROCKTHERAPY

Charitativní festival s názvem Rocktherapy - hudbou na pomoc zrakově postiženým se bude konat v sobotu 27. června 2015 v areálu letního kina v Orlové - Lutyni. Zahrají na něm například Animal Rock, Abi Gail, Krleš, Dymytry, BU- FU, Seven, Hasteria nebo AHARD.

Na festivalu zahraje i zahraniční kapela - hlavní hvězdou večera bude Blaze Bayley (ex Iron Maiden). V rámci slavnostního zahájení vystoupí také nevidomý zpěvák a multiinstrumentalista Marek Cabák z Havířova.

Během dne bude k dispozici BlackTent/ Stan potmě, kde si návštěvníci festivalu budou moci vyzkoušet konzumovat pivo a klobásku se škraboškou na očích v zatemněném stanu. Účast na akci přislíbil i Nadační fond českého rozhlasu - Světluška.

Za symbolické vstupné **50 Kč formou veřejné sbírky** organizátoři finančně podpoří nemocné a tím jim umožní například vycestovat do zahraničí či zakoupit zdravotnické potřeby.

Více informací naleznete na www.rocktherapy.cz

BENEFIČNÍ SWEETSEN FEST 2015, FESTIVAL, KTERÝ JINDE NENAJDETE

Tisíce návštěvníků láká každoročně unikátní dramaturgie a myšlenka festivalu Sweetsen fest. Z akce pro několik desítek přátel se během let stala nejen jedna z největších, ale svým konceptem zároveň i neoriginálnějších kulturních a charitativních akcí u nás, a my jsme rádi, že Nadace OKD je znovu u toho.

Největší frýdecko- místecký hudební, divadelní a filmový festival je každým rokem větší a bohatší. Z komorní akce se během let stala jedna z největších a zároveň i neoriginálnějších kulturních akcí v České republice. Sweetsen fest láká pravidelně tisíce návštěvníků na unikátní dramaturgii a myšlenku. Na festivalu vystupují pouze tvůrci a umělci z Frýdku-Místku, kteří předvedou svou tvorbu bez nároku na honorář. Po celou dobu konání festivalu se nevybírání vstupné, ale během akce probíhají sbírky a aukce pro humanitární organizace (ADRA, Charita, Podané ruce, Opора dětem), na které je možno přispět.

Výlučnost dramaturgie spolu s přesahem, kterým je propojení akce s neziskovým sektorem, tak vytváří naprosto unikátní atmosféru akce, kterou mimo Frýdek- Místek zažijete jen zřídka.

Tak letos přijďte taky! A nezapomeňte, že benefiční Sweetsen fest je svým pojetím i významem ojedinělý a nenajdete ho nikde jinde na světě!

PODPOŘILI JSME

ŽEHNÁNÍ OLTÁŘE V NĚBROJOVĚ KAPLI

Biskup Mons. František Václav Lobkowicz požehnal v sobotu 30. 5. obnovenému oltáři v Něbrojově kapli, která už od roku 1860 stojí na jednom z nejvyšších míst obce Dětmarovice.

Oltář mohl být renovován i díky příspěvku naší nadace.

Kaple byla postavena na druhém nejvyšším bodu v Dětmarovicích v nadmořské výšce 250 m. Posvětil ji vratislavský biskup Hebronský a zasvětil ji svatému Izidorovi, patronu všech rolníků. Dle dochovaných materiálů stojí kaplička v blízkosti pohřebiště třicetileté války a je opředená mnohými legendami (více o legendách se dozvíte na <http://www.farnostdetmarovice.cz/kostel/nebrojova-kaple>).

Kapli na jaře roku 2002 neznámí vandalové značně poničili - vylámali dveře, okna, rozbili oltář i lavice. Dříve byl umístěn v kapličce obraz oráče s koňmi, který namaloval německý mistr Freiburg, ale ten zmizel v 90. letech 20. století. Po dalším nájezdu vandalů v roce 2012 obec nechala opravit exteriér a interiér stavby včetně nového vybavení tak, že zde mohou být znovu slouženy bohoslužby.

ART- TERAPEUTICKÁ DÍLNA V KARVINSKÉ KNIHOVNĚ

Paní Denisa Machů je opravdovým kouzelníkem. Ve spolupráci s výtvarnicí Karin Křížkovou vytvořily v sále Střediska hudby a umění Regionální knihovny v Karviné krásnou atmosféru pro dvacítku seniorek, které si přišly vyrobit originální květinu z drátu, korálků a PET lahve.

Jsmo moc rádi, když se podpora Nadace OKD, i díky které se série art- terapeutických dílen koná, přetaví do milého, laskavého a tvořivého odpoledne.

Úsilí a elán paní Machů uspořádáním této dílny nekončí. Do konce letošního roku se podobných dílen uskuteční ještě několik (na celý rok je jich naplánováno celkem pět) a téma každé z nich slibuje podobně krásný zážitek. Každý, kdo by měl zájem se další art- terapeutické díly zúčastnit, by měl pečlivě sledovat, kdy bude vypsan další běh a rychle se přihlásit – počet míst je limitován kapacitami a velikostí prostoru. Proto platí, že kdo dřív přijde, ten dřív... znáte to, že?

I MALÍ MOHOU DOKÁZAT VELKÉ VĚCI

Během měsíce května rozběhli v Klubu Nezbeda projekt pod názvem I malí mohou dokázat velké věci. V jeho průběhu mohou děti z Nezbedy navrhovat různé aktivity - tvořivé dílny, soutěže, výlety nebo vaření a v rámci svých schopností a také finančních možností je realizovat.

Hlavní iniciativa leží tedy na dětech. Dospělí jsou pouze „garanty“ činností.

Prvním z nápadů byl výlet. Dětem se už stýskalo po cestování, ale nebylo pro ně jednoduché se domluvit na místě, kam zajet. Nakonec hlasováním zvítězila ZOO Ostrava. Desetiletá Tereška, která celou akci organizovala, měla sice hodně starostí a vyřizování, ale byla odměněna tím, že se výlet podařil a všichni účastníci byli velmi spokojeni.

Podobně tomu bylo i v případě jedenáctiletého Dana), který připravil tvořivou dílnu - Vyrábění z fimo hmoty. Bez problémů si poradil s vyplněním formuláře projektu, vytvořením pozvánky, nákupem pomůcek a materiálu, přípravou místa, vysvětlením postupu i zhodnocením aktivity. Ocenil i podporu kamaráda, který mu s realizací pomohl.

Cílem projektu je podpořit sociální dovednosti jednotlivců i celé skupiny. Děti jsou velmi šikovné a zatím se jim daří navrhované aktivity realizovat bez potíží.

CO SE DĚJE V NADACI

POLÉVKA JE GRUNT UŽ POPÁTÉ

V Centru sociálních služeb pro ženy a matky s dětmi soutěžily o nejchutnější polévku i o putovní „vařechu“ týmy Krajského úřadu Moravskoslezského kraje, Armády spásy z různých koutů našeho regionu, ale i náš tým Nadace OKD. Armáda spásy chce tímto netradičním způsobem představit svou práci, pro kterou je polévka symbolem první pomoci potřebným.

Zadáním soutěže bylo uvařit pět litrů libovolné polévky v časovém limitu devadesáti minut. Loňský ročník soutěže se setkal s velkým zájmem, soutěžit přijelo 16 týmů. Polévky, které se připravovaly, byly velmi různorodé: od tradiční bramborové, dýňové, rybí či dršťkové až po netradiční šťovíkovou a kopřivovou. Proto se letos očekával velký boj.

Porotu stejně jako loni tvořili odborníci na slovo vzatí - kuchaři ostravských hotelů Imperial (Vojtěch Poštulka), Hotel Park Inn (Ondřej Nikel), Hotel Jan Maria (Roman Adámek) a šéfkuchař amatér (Rostislav Czekaj).

Za celou akcí stojí vedoucí Centra sociálních služeb Armády spásy Mgr. Marcela Stryjová, která upřesňuje: „*Tato soutěž se setkala pokaždé s velmi příznivým ohlasem všech zúčastněných i široké veřejnosti. Proto jsme se ještě větší chutí pokračovali i letos. Porota měla opravdu těžkou práci, aby*

vybrala nejlepší polévku. Ze dvanácti možností to byla ta s názvem Čertův mls, kterou navařil tým Městského obvodu Mariánské Hory a Hulváky.

Šéfkuchařka nadačního týmu Karolína si po skončení klání povzdechla: „S naším výborným česnekovým ŽIVOTABUDIČEM jsme se sice neumístily na stupních vítězů, ale i tak jsme si užily parádní polévkový den s Armádou spásy a jejími klienty.“

V Ostravě působí Armáda spásy 23 let. Usiluje o to, aby její služby reagovaly na aktuální potřeby osob na okraji společnosti, především těch bez střechy nad hlavou. V zařízeních nachází denně pomoc přibližně 450 osob, v zimě až o 100 osob více. Jejich pomoc má několik stupňů: od vyhledávání potřebných v ulicích - terénní práce, pak nízkoprahová denní centra, noclehárny, azylové domy a také sociální byty. Armáda spásy zároveň hledá možnosti vytváření návazných služeb se specializací na řešení konkrétních specifických problémů. Takovou službou jsou dva Domovy Přístav, které jsou zaměřeny na pobytovou službu seniorům.

PROGRAM NOVÁ ŠICHTA VSTUPUJE DO NOVÉ FÁZE

V nových prostorech na třídě Osvobození v centru Karviné poskytuje od června 2015 tým Nové šichty kompletní služby obou pilířů programu: S nadací za práci a Podpora podnikání.

Od sociálně- psychologického poradenství s pracovními i rodinnými záležitostmi, které bývají negativně dotčeny ztrátou zaměstnání, přes školení v dovednostech potřebných pro získání nové práce nebo pracovní pohovor na nečisto, až po individuální poradenství ve všech důležitých oblastech pro podnikání, s tím vším se mohou odcházející zaměstnanci OKD na poradenské centrum obrátit. V centru je k dispozici také interní burza práce a databáze pracovních příležitostí, která je vytvářena na základě potřeb a požadavků spolupracujících zaměstnavatelů nejen v Moravskoslezském kraji.

Otevírací doba centra je pondělí a úterý od 8 do 14 hodin, středa od 8 do 12 hodin, čtvrtek a pátek dle dohody.

Celý program vznikl na podzim loňského roku jako reakce na klesající profil těžby v OKD, jemuž je nutné přizpůsobit počet zaměstnanců.